

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ.

**Περὶ τῆς εἰς τὴν νεωτέρων Ἑλλάδα καταγέ-
σεως τῆς Φιλοσοφίας.**

§. α:

Τὰ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος φιλοσοφήματα εἴναι κυρίους μημήματα τῆς Γεων Ἐυρωπαίων Ἀριστελλικοσχολικῆς καὶ νεωτέρας Φιλοσοφίας. Οἱ ερότες θέασσος τῶν αὐτοφιλοσόφων προγένους μας παρηλθε μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν μας, καὶ ἐκ πολλοῦ ἥδη χρίνεν ἡρκέσθησεν, ἐάν περιπατώμεν παραλλήλως μὲ τὴν Φιλοσοφίαν τῶν μεγαλοφυῶν τῆς Ἐυρώπης ἀνδρῶν· ἀλλὰ καὶ τῶν βημάτων μας τούτων τὴν ἀκριβή περιγραφήν δὲν δυνάμεθα νὰ καταρρώσωμεν, εἰπειδὴ ἀκόμη δὲν ἔσυναθροίσθη ἀπὸ ὅμογενῆ μας τινὰ ἡ ὑλὴ τῆς τῶν νεωτέρων γραμματισμένων μας βιογραφίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔμπερε ὑστεροειδῆ ἡ Ἰστορία τῆς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων Φιλοσοφίας. Οσα περὶ τούτου δύναμαι νὰ εἴπω μὲ συντομίαν, τὰ μὲν παρέλαβα ἀπὸ ξόκωτος ἀξιοπίζων ἀνδρῶν, τὰ δὲ ἀνέγνωσα κατὰ κάθεος εἰς δεκάδορα μεωτερα ἡμῶν βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίουν δὲν ἔχουν κατα-

T

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΤΕΛΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΘΩΜΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Θ. ΛΕΤΣΙΟΥ

Ε.Υ.Δ της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὸ παρὸν κόσμον· ἀλλ' εἶτε σφόδρως εἰς τὴν ὁλήνειαν· οὐ τούτου αἰτίᾳ εἶναι οὐδὲ τὰς πηγὰς, οὐδεν τῆμιλησα τὰς εἰδήσεις, οὐδὲ τὴν αὐθέντειαν τῆς μυήσης μού, καὶ οὐδὲ ποτὲ εἰς τὴν καταρράκτην τῆς ιερωτάτης ἀληθείας.

§. β'. *Η τῆς νεώτερας Ἑλλάδος Φιλοσοφία διαιρεῖται εἰς Σχολαστικήν, καὶ Νεωτέραν. Η πρώτη ἀρχίσασα μεταξύ μας από τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὥξεν ταῦτη εἴναι τῷ μέσῳ τῆς παρελθούσης δεκάτης ὄγδοης ἐκατοντατηρίδος· οὐδὲ δευτέρᾳ, λαβοῦσα ὄρχην ἀπὸ Ἐυγείου τοῦ Βουλγάρων (1750), προχωρεῖ κατὰ συνέχειαν διορθούμενη καὶ τελειοποιούμενη. Τινες ἐφιλοσόφησαν συγχρηματικῶς εἰς τὸ ποστον χρενικὸν διάσημα ἕως τῆς τοῦ ἑκατοντατηρίδος, δεινού δυνάμεθα νὰ εἶπωμεν μὲ βεβαιότητα διέλλειψιν ἀσφαλῶν γνώσεων· ἔκτοτε ὅμως ἐπισημότερος ὑπῆρξαν οἱ ἐφεξῆς, οἵσσοις τοῦ διὸ συγγραμμάτων φιλοσοφικῶν, οὐδὲ διδασκαλίας ὠρέλησαν τὴν Ἑλλάδα.*

§. γ'. Θεόφιλος Κορυδαλεὺς Ἀθηναῖος· ἐπαιδεύθη εἰς τὰς Ἰταλικὰς Ἀκαδημίας· ἔγραψεν εἰς καγαρὸν Ἑλληνα λόγου διάφορα ὑπερμημάτα εἰς τὸν Ἀριστέλην, καὶ Λογικὴν πραγματείαν, καταγνωμένην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς δέκα τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίας. Τὰ συγγράμματά του ἐσιθάχθησαν ὅλοκληρον σχεδὸν ἑκατοντατηρίδα εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος· ἔζησεν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' ἑκατ. Ἀκριβέστερά τι περὶ αὐτοῦ δὲν δύναμαι νὰ εἰπω.

§. δ'. Γεράσιμος Βλάχος Κρής· ἔγραψεν, οὐ μᾶλλου συνηθόσισε τοὺς εἰς τὰ παλαιὰ συγγράμματα ἀποαντώντας ὄρισμούς εἰς μίαν βίβλον ἐκδοθεῖσαν εἰς Βενετίαν μὲ ἐπιγραφήν. Ορισικὴ τῶν συτῶν.

§. ε'. Γεώργιος Κορέσιος Χίος· γύραψε πολλά συζητήσικά περὶ τὴν Δογμήν και Μεταρυσικήν και καὶ Θεολογίαν ἀσχολούμενός αὐτῶν ταῦτα δὲ ἀνέκδοτα εἰς τὸν Χίον· τὰ θεολογικά του συντάγματα ἐδιδάχθησαν εἰς τὰ συζητήσικά μάζα.

§. ζ'. Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (ἀπ. 1700.), ἐκ Χίου πατρός εἰς Κωνσταντινούπολιν γεννηθείς· γύραψε Ἑλληνες· διόφορα ὑπεριημέματα εἰς τὰ Ἀριστελεῖκα συγγράμματα, και μάλιστα εἰς τὸν Μεταρυσικόν:

§. η'. Τάκωνος Ἀργετος Μάνος· ἐξεδίδε τὴν Ἀριστελεικήν Φιλοσοφίαν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ Ἀριστελεῖκα συγγράμματα.

§. ι'. Μεθόδιος Ἀνθρακίτης· ἐπαιδεύθη εἰς τὰ πάνεπιετήμα τῆς Ἰταλίας· μετέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς Γεωμετρικὰς ἐπισημάτους· και τὰς ἐδίδαξεν εἰς Καζερίαν και Ἰωάννινα. Ἡ θελητε νὰ διδάξῃ ἐκ μεταρράτεων του τὴν Μεταρυσικήν κατὰ τὴν δόξαν τοῦ Μαλεμβραγχίου· ἀλλὰ κατηγορηθεὶς ως αἱρετικὸς και κακόδοξος, και ἀρρετεσίσις ἀπὸ τὴν Ἑκκλησίαν, ἐπανήλθε πάλιν εἰς τὴν Ἀριστελεικοσχολαστικήν Φιλοσοφίαν· ἀπέθανεν εἰς Ἰωάννινα περὶ τὸ 1730.

§. ι'. Βαλάνος Βασιλόπουλος Ἰωαννίτης· μαθητής τοῦ εἰρημένου· ἐξεδίδε της πατρίδος του τὰ σχολεῖαν τὰ Ἀριστελεῖκα τριάκοντα ἐν αὐτούς, και ἀπέθανε τὸ 1760.

§. ι'. Κοσμᾶς Βαλάνος, Οἰκουμός και διδάσκαλος Ἰωαννίνων, υἱὸς και μαθητής τοῦ εἰρημένου, ἐδίδαξεν ὕστερος εἰς τὴν πατρίδα του ὡς ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν πατέρα του, και ὀπέθανε τὸ 1806. Οἱ Βαλάνοι ὠρέληγταν τὴν Ἑλλάδα πλέον μὲ τὰς Μαθαματικὰς παρὰ μὲ τὰς Φιλοσο-

φικάς γυνώσεις, ἕπειδὴ ἐπαράδωκαν πολλὰ ἔτει κατὰ συνέχειαν τὰς ζωγραφίας τοῦ Ἐυκλείδου, καὶ τὴν Ἀριθμητικήν.

§. ιβ'. Δωρόθεος Μετυληναῖος (ἀπὸ περὶ τὸ 1770.), διδάσκαλος τῶν Ἀριστοτελεοσχολασικῶν μαθημάτων εἰς τὸ δημόσιον σχολεῖον τῆς Κωνσταντινούπολεως· ἐφημίζετο ως ἀριστοςτελεοσχολικής, μ' ὅλου ὅτε συγγράμματά του διεκδικούσαν. Οἱ ἐπισημότεροι μας ὄπαδοι τῆς Ἀριστοτελεοσχολικῆς καὶ Σχολασικῆς Φιλοσοφίας εἶναι σχεδὸν οὗτοι, οἵτινες ἐκπέμψαν διὰ τὸ χαλάν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐρύθραν ματαξὺ τῶν ὁρογενῶν μας αἰσθεῖσην τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης τῶν φιλοσοφημάτων· μεταβαίνομεν τώρα εἰς τὴν μεταξύκας νεώτερου Φιλοσοφίαν.

§. ιγ'. Εἰσηγητής τῆς νεωτέρας Φιλοσοφίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξεν Ἐυγένιος Βούλγαρης (γεν. εἰς Κέρκυραν τὸ 1716, ἀπ. εἰς Πετρούπολιν τὸ 1806)· ὁδοδάχθη τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν δὲ Φιλοσοφίαν εἰς τὸ Παταύιον. Εσχελάργυρησεν ἀπὸ τὸ 1750 ἕως τοῦ 1762 πρώτον εἰς Ἰωαννίνα, ἐπειτα εἰς Κιοζάνην κωμόπολην Μακεδονικῆν, ἐφεξῆς εἰς τὴν Ἀθωνιάδα συγλήγη, καὶ τελευταῖον εἰς Κωνσταντινούπολιν. Πανταχοῦ δὲ διεξετὴν Δογικήν καὶ Μεταφυσικήν του, συγγράμματα πλοτισμένα μὲν ὅλας τὰς ἕως τότε νεοφανεῖς γυνώσεις, γραμμένα εἰς τὴν παλαιὸν Ἑλληνικὴν γλώσσαν· ἐφεξῆς μετέση εἰς Λαζαρίαν τῆς Σαξωνίας, ὅπου ἐτύπωσε τὴν Δογικήν τὸ 1766. Εκεῖθεν ἐπροσκαλέσθη εἰς τὴν Ρωσίαν, καὶ ἐχειροτονήθη πρώτος ἀρχιεπίσκοπος Σλαβονίου καὶ Χερσόνος· ἐκδοὺς δὲ κοι ἄλλα θεολογικὰ φιλοπονήματα καὶ τὴν τοῦ Βιργιλίου μετόφρασίν του, ἀπέθανεν εἰς Πετρούπολιν τὸ 1806. Τὰ μετριατά του, μ' ὅλου ὅτε καὶ ὀρχὰς ἐπολεμήθησαν ὑπὸ τῶν

Σχολασικῶν (εἰς Ἰωάννινα ὑπὸ τῶν Βαλάνων, καὶ εἰς Κωνσαντινούπολην ὑπὸ Δωροθέου τοῦ Μιτυληναίου) ἐξηπλώθησαν ἀπὸ τοὺς μαθητάς του εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος.

§. 18. Σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Εὐγενίου ὑπῆρξε Νικηφόρος Θεοτόκιος ἐκ Κερκύρας ἀνὴρ πολυμαθής, ἀλλὰ πλέον τὸ Μαθηματικὸν εἶδος ἐξασκηθεὶς παρὰ τὴν Φιλοσοφίαν, ἐπαιδεύθη εἰς τὰ πανεπιστήμια τῆς Ἰταλίας· ἐδιδαξεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τὸ Ἰάσιον. Μεταβὰς δὲ εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἐτεμῆθη μὲ τὸν ἀρχιερατικὸν βαθμὸν, ποιμάνας πρώτου την Σλαβονίου καὶ Χερσάνως ἐπαρχίαν, ἔπειτα τὴν Ἀσραγανίου, καὶ ἀποθανὼν εἰς Μόσχαν τὸ 1800.

§. 19. Νικόλαος Ζαρζούλης ἐκ Μεσοβοΐου πρώτου ὄπαδος τῆς Ἀριστελεοσχολασικῆς Φιλοσοφίας, τὸν ὄποιαν ἐδιδάχθη εἰς Ἰωάννινα ἀπὸ τὸν Βαλάνον, καὶ ἐδιδαξεν ἵκανὸν χρέουν εἰς Τρίκκην τῆς Θετταλίας· ἔπειτα μεταβὰς εἰς Ἰταλίαν τὸ 1754 ἥκεισθε τὰ νεώτερα φιλοσοφήματα· καὶ ὑποσρέψας εἰς τὴν πατρίδα του ἐπέλιθη ἐκ Κωνσαντινουπόλεως διδάσκαλος τῆς ἀπὸ τὸν Εὐγένιον παρατηθείσης σχολῆς τοῦ Ἀθωνοῦ· ἐκεῖθεν μετὰ ἐναντὸν ἔνα μὲν πέτρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἐπρεσκαλέσθη μετὰ τιμῆς Σχολάργης τῆς ἐν Ἰασίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς· ἐδιδαξεν ἐκεῖ μετὰ τῶν Μαθηματικῶν ἐπειγμῶν τὴν νεωτέραν Φιλοσοφίαν, καὶ ἀπέθανε τὸ 1772. Τρύφων ἱερομόναχος, συμπατριώτης καὶ συμμαθητὴς τοῦ Ζαρζούλη, εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐδιδαξεν ἴδιαιτέρως εἰς Ἰωάννινα (ὅπου καὶ ἀπέθενε τὸ 1786) τὴν φιλοσοφίαν, ὁ δὲ μαθητὴς κοι ὀνεψεὺς τούτους Δημήτριος Βαρδάκας, εἰς Μεσοβοΐον,

§. ιξ. Ἰωάννης Μαζαρόδαξ· μαθητής τῆς εἰς τὸν Ἀθωνά Εὐγενιακῆς Σχολῆς ἔπειτα καὶ τῶν Ἰταλικῶν Πατριπέτημάων. Ἐπρόβαλεν, ὅτι αἱ ἐπιτίμαιαι πρέπει νὰ διδάσκωνται εἰς τὴν λαλούμενην γλώσσαν, καὶ μετέφρασεν εἰς αὐτὴν τὴν τοῦ Μορατώρου Ἡθικὴν Φιλοσοφίαν, ἐκδοθεῖσαν ἐν Βενετίᾳ, 1761. εἰς τὸ προσέμευτον ταῦτης ἐπανεῖ ὡς μεταγλωττισθεῖσας τοῦ Ἑυγένειου, καὶ Θεοτόκιου, καὶ Ζαρζούλην. ἐξέδωκεν εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ λόγου ἀπλοῦν χαρακτῆρα καὶ Θεωρίαν τῆς Γεωγραφίας καὶ τινα ἄλλα πουημάτια.

§. ιξ. Περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνος ὑπῆρξαν Σκούφος καὶ Δαμωδὸς ἐκ τῶν Ἰωαννικῶν μήσων, οἵτινες ἐξέδωκαν Λογικὰς καὶ Ρητορικὰς πραγματείας εἰς τὴν λαλούμενην μήσων γλώσσαν.

§. ιη. Ἰωάννης Οίκουνόπος, ὁ ἐπονομαζόμενος Πέσσαρης· ἐγεννήθη εἰς Τύρυνθον τῆς Θετταλίας μαθητής τῆς τῶν Ἰωαννικῶν σχολῆς, καὶ ἐπαδός τῆς νεωτέρας Φιλοσοφίας. ἐδίδαξε μὲν ζῆλου μέγαν τὰ Ἑυγενιακὰ μαθήματα τριώντα εἴτε κατὰ συνέχειαν, καὶ ὅλους ἐναυτούς τεινας, καὶ τὸ τλεῖσαν τοῦ χρόνου εἰς τὴν πατριόδα του, ὅπου ἀπέθανε τὸ 1806, τιμώμενος ὑπὸ πάσης τῆς Θετταλίας, ὡς πατήρ αὐτῆς καὶ εὐεργέτης.

§. ιθ. Ἀνανάσιος Ἱερομόναχος Πάριος· μαθητής τῆς τοῦ Ἑυγενίου Ἀθωνιόδος σχολῆς· ἐξησκήθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λόγον· ἐδίδαξεν τὴν Ἑυγενίου Λογικήν, καὶ Μεταφυσικήν, καὶ Θεολογίαν πρῶτον εἰς Θεσσαλονίκην, ἔπειτα εἰς Χίον, ὅπου καὶ ἀπέθανε πλήρης ἡμερῶν τὸ 1814. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὴν τοῦ Γενουενσίου μικροτέραν Μεταφυσικήν, ἐκδοθεῖσαν εἰς Βενετίαν, 1802. Συντέψει τὴν Θεολογίαν τοῦ Ἑυγενίου, ἐκδοθεῖσαν Λειψία:

1806. Ὁ ὄντηροῦτος ὑπερπευθεῖς τὴν νεωτέραν Φιλοσοφίαν
ῶς βιλαβερὰν εἰς τὴν Θεοφένειαν, ἀντερίρην καὶ αὐτῆς καὶ
κατὰ τῆς Ἀρουσιᾶς, ἀλλ' αἱ καταχραγαῖ του δὲν εὑρηκαν
ὑποδοχήν εἰς τὸ Γένεσιν.

§. κ'. Σέργιος Μακράτος ἐξ Ἀγράρων τῆς
Θετταλίας· μαζῆτης τοῦ Ἑυγενίου καὶ αὐτός· ἐδιδαξε πολ-
λούς ἐνεαυτούς εἰς τὸ τῆς Ηωνισαντινούπολεως δημόσιον σχ-
λεῖον, καὶ ἀπέθανε γηραιώς, παρηγημένος πᾶσαν διδασκα-
λειήν Φρουτίδα, εἰς Κωνσταντινούπολην τὸ 1815. Τὰ
γράμματά του εἰς πολλὰ ὡμοίαζαν μὲ τὰ τοῦ Παρίου Ἀ-
θανασίου.

§. κά'. Λάμπρος Φωτιάδης ἐξ Ἰωαννίνων,
διδίσκοις τῶν Βευκρεσίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν·
ἐδιδαξε πολλοὺς τὴν Λογικὴν τοῦ Ἑυγενίου, καὶ Γρηγόριον
τὸν Βραυκαβύνον, ὃς τις μετέφρασεν ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὴν Λογικὴν καὶ Ἡθικὴν τοῦ Ἀγ-
νελίου, ἐκδοθεῖσαν Βιέννη 1806.

§. κβ'. Δανιὴλ Φιλεππέδης ἐκ Μηλεῶν τοῦ
Πηλέου ὅρους, μετέφρασεν εἰς τὴν ὁμελούμενην γλῶσσαν
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν Λογικὴν τοῦ Κουδιλλακίου, ἐκδοθεῖ-
σαν Βιέννη 1801.

§. κγ'. Γρηγόριος Κωνσαντᾶς, ἐκ Μηλεῶν
τοῦ Πηλέου ὅρους, μετέφρασε καὶ ἐδιδαξεν εἰς Ἀρτελάκια
τὰ σογεῖα τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Σωανίου, ἦγουν Λογικὴν
καὶ Μεταρυστικὴν καὶ Ἡθικὴν, ἐκδοθέντα εἰς τέσσαρας τό-
μους, Βενετία 1804.

§. κδ'. Όυτοι μὲν εἶναι, ὅσους ἔξενόσιμους συντελέ-
σιντας εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ταύτης ἔξαπλωσιν εἰς
τὰ γένος μας· οἵμεις δὲ καὶ οὐλίγοις, καὶ μικρὰ φαινούται-

τὰ ἔργα των, τιμῶμεν τοὺς κόπους των, ως εὐεργεσικούς,
καὶ ἐπευχόμεθα νὰ πολλαπλασιασθῶσιν εἰς τὸ ἔξης οἱ ὄ-
μοιοί των, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ πληθυσμῷ τούτων ἀλπίζεται ἡ
κατὰ Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν προκοπή καὶ ὠφέλεια τοῦ Γένους:
Ἐπευχόμεθα δὲ νὰ ἀμαφάνῃ ἐκ τῆς ἐπιμελείας τινὰς των ὄ-
μογενῶν μας καὶ τὴν λεπτομερῆς ἔκθεσις τῶν ἀπὸ τῆς 15 ἐκα-
τονταετῆρος μέχρε τῆς σήμερου ἀγωνισθέντων ὄμογενῶν
μας εἰς διατήρησιν τοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἱεροῦ χοίματος
εῖτε εἰς διδασκαλικῆς κεθέδρας, τῇ διὰ συγγραφῆς διδακτικῶν
ἢ ὕπαστρολῶν φωτιζεισῶν βολέων, διὰ νὰ μὴ ἀγνοώμεν τὴν
ἔρειαν τῆς πεντέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.

**Χρονολογικὸς Πίναξ τῆς Ἰσορίας τῆς
Φιλοσοφίας.**

Ετη		
Π.Χ.	ἀπό	Ολυμ.
	κτίσ.	πιάθεσ.
	Ρ.ώ.	

640	114	ΔΕ'	α'	Θαλῆς ἐγενήθη κατ' Ἀπολλόδωρον·
635	116	ΔΕ'	γ'	Σόλων ἐγενν.
620	125	ΔΗ'		Θάλης ἐγενν. κατὰ Μεσίνερου.
610	144	ΜΒ'	γ'	Αναξίλανδρος ἐγενν.
608	146	ΜΓ'	α'	Πυθαγόρας ἐγενν. κατὰ Λάρχερου,
598	156	ΜΕ'	γ'	Σόλωνος νομοθεσία.
597	157	ΜΕ'	δ'	Θαλῆς προεῖπεν ἡλίου ἔκλειψιν.
584	170	ΜΘ'		Πύθαγόρας ἐγενν. κατὰ Μεσίνερου.
561	193	ΝΕ'	α'	Πεισίστρατος ἐγενν. εἰς Ἀργῆνας.
557	197	ΝΣ'		Αναξιμένης ἥκιαπεν.
548	206	ΝΗ'	α'	Κροίσος νικᾶται ὑπὸ Κύρου.
543	211	ΝΘ'	β'	Θαλῆς ἀπέβανεν.
				Πυθαγόρας μετέβη εἰς Κρήτην,
536	218	ΞΑ'		Ξενοφάνης ὑπῆγεν εἰς Ἐλίαν.
500	254	Ο'	α'	Αναξογόρας ἐγενν.
				Ἡράκλειτος ἐφημίσθη.
494	260	ΟΑ'	ε'	Δημόκριτος ἐγενν.
490	264	ΟΒ'	γ'	Μαραθώνος μάχη.
489	265	ΟΒ'	δ'	Πυθαγόρας ἀπέθ.
480	274	ΟΕ'	α'	Σαλαμῖνος μάχη.
470	284	ΟΖ'	γ'	Δημόκριτος ἐγενν. κατά τινας.
468	286	ΟΖ'	δ'	Σωκράτης ἐγενν. Παρμενίδης ἐφημίσθη.

"Ετη Π. Χ. πρώτ.	"Ετη ἀπό κτίσ. πρώτ.	'Ολυμ. πιάδες.
------------------------	-------------------------------	-------------------

460	294 Η'	Παρουσίας μετά Σηνωνος ὑπῆρχεν εἰς Ἀθήνας.
456	298 ΗΑ'	Δημόκριτος ἐγεννήθη κατ' ἄλλους.
450	304 ΗΒ,	Ἐπιστρέψας ἐφημίσθη.
444	310 ΗΔ'	Ἀναζαγόρας ὑπῆρχεν εἰς Ἀθήνας.
		Ξενοφῶν ἐγεννήθη.
		Μελισσος ἐφημίσθη.
		Γεργίας ἔγραψε τὸ Περὶ Φύσεως.
		Πρωταγόρας.
		Πρόδικος.
432	322 ΗΖ,	α' Πελοπονησιακοῦ πολέμου ἀρχή.
431	323 ΗΖ,	β' Ἀναζαγόρας ἐκατηγορήθη.
430	324 ΗΖ,	γ' Πλάτων ἐγεννήθη κατὰ Καρδίου.
429	325 ΗΖ,	δ' Πλάτων ἐγεννήθη κατὰ Διοσσέλλου.
		Πειραιᾶς ἀπέστηε.
428	326 ΗΗ'	α' Ἀναζαγόρας ἀπέθανεν.
427	327 ΗΗ'	β' Γεργίας ὑπῆρχε πρέσβυς εἰς Ἀθήνας.
		Διαγόρας.
424	330 ΗΘ'	α' Αριστοφάνης Νερέλαι.
414	340 ΗΙΑ'	γ' Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἐγεννήθη.
404	350 ΗΙΔ'	α' Πελοπονησιακοῦ πολέμου τὸ τέλος.
399	354 ΗΙΕ'	α' Σινχράτης ἔπις τὸ κώνυμον.
		Οἱ Σινχράτικοι μεταβαίνουσιν εἰς Μέγαρα.
389	365 ΗΙΖ'	δ' Πλάτων πλέει τὸ πρῶτον εἰς Συράκ.
384	370 ΗΙΘ'	α' Αριστοτέλης ἐγεννήθη.
		Πύρρου ἐγεννήθη.
	ΡΒ'	α' Αριστοτέλης ὑπῆρχεν εἰς Ἀθήνας.
364	390 ΡΔ'	α' Πλάτων πλέει τὸ δεύτερον εἰς Συράκ.
361	393 ΡΔ'	δ' Πλάτων πλέει τὸ τρίτον εἰς Συράκ.
356	398 ΡΣ'	α' Αλέξανδρος ὁ μέγας ἐγεννήθη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ ΘΕΑΤΡΙΟΥ

Ἐτη π. Χ. τέσ. Ρώμ.	Ἐτη ἀπὸ κτίσ. Ρώμ.	Ολυμ. πιάδες.	
348	406	ΡΗ'	α' Πλάτων ἀπέθανε.
347	407	ΡΗ'	β' Ἀριστοτέλης ὑπῆγεν εἰς Ἐρμεῖαν Ἀ- σαρνέως τύραννου.
343	411	ΡΘ'	β' Ἀριστοτέλης ἔγεινεκ Ἀλεξανδρου δι- δάσκαλος.
342	412	ΡΘ', ΡΙ'	γ' Ἐπίκευρος ἔγεινηθη. Διόδωρος, Στίλπων. Διογένης. Κράτης.
339	415	ΡΙ'	β' Σπεύσιππος ἀπέθανεν. Ξενοκράτης ἥροις νὰ διδόσκῃ.
337	417	ΡΙ'	δ' Χαιρωνείος μόχη.
336	418	ΡΙΑ'	α' Φιλιππος Βασιλεὺς Μακεδ. ἀπέθανεν. Ἀλέξανδρος ἀναβαίνει εἰς τὸν Θρόνον
335	419	ΡΙΑ'	β' Ἀριστοτέλης ὄνοιγει τὸ Λύκειον.
324	430	ΡΙΔ'	α' Ἀλέξανδρος ἀπέθανε. Διογένης ὁ Κυνικὸς ἀπέθανε.
322	432	ΡΙΔ'	β' Πτολεμαῖος ὁ Λάγου εἰς τὴν Αἴγυπτο.
318	436	ΡΙΣ'	α' Ἀριστοτέλης ἀπέθανε. Ἀρκεσίλαος ἔγεινηθη. Ἀρίων Χίος.
314	440	ΡΙΣ'	γ' Ξενοκράτης ὀπέθανεν. Θεόφραστος ἐφημίσθη.
305	449	ΡΗ'	γ' Ἐπίκευρος ἤνειξε τὸν Κῆπον εἰς τὰς Ἄθηνας.
286	468	ΡΚΓ'	γ' Θεόφραστος ἀπέθανε.
285	469	ΡΚΓ'	δ' Πτολεμαῖος φιλαδελφος βασιλεὺς τῆς Αιγύπτου.
280	474	ΡΚΕ'	α' Χούσιππος ἔγεινηθη.
270	483	ΡΚΖ'	β' Ἐπίκευρος ἀπέθανε.

"Ετη π. Χ.	"Ετη άπω χτίσ. Ρώμ.	'Ολυμ- πιάδες.	
260	494	ΡΚΘ', ΡΛ·	Κλεανθης ἐφημίσθη. Ζήνων ἀπέθανε.
244	510	ΡΔΔ',	Αρκεσίλαος ἀπέθανε.
217	537	ΡΜΑ', γ'	Καρυεάδης ἐγεννήθη.
212	542	ΡΜΓ',	Χρύσιππος ὑπέθανεν.
203	546	ΡΜΔ',	Χουσιππος ἀπέθανε κατὰ Μενάγιον. Ζήνων Ταρσεύς.
155	599	ΡΝΣ', γ'	Διογένης Βαβυλώνιος. Αγηματων πρεσβεία εἰς τὴν Ρώμην, Αυτέπατρος Ταρσεύς.
146	608	ΡΝΗ', γ'	Ἐλλάς καὶ Καρχηδὼν ὑποτελή τῆς Ρώμης.
142	612	ΡΝΘ', γ'	Μακεδονία Ρωμαιῶν ἐπαρχία.
134	625	ΡΞΒ', δ'	Καρυεάδης ἀπέθανε.
103	647	ΡΞΖ', β'	Παναίτιος συνοδεύει Σκηπίωνα τὸν Ἀθρικανὸν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
		ΡΩ',	Κικέρων ἐγέννηθη.
			Κλιτέμαχος ἀπέθανε..
84	666	ΡΟΑ', α'	Ποσιθώνιος. Φιλων φεύγει εἰς Ρώμην.
			Αυτέργος.
63	691	ΡΟΘ', β'	Ιουδαία Ρώμης ἐπαρχία.
43	711	ΡΠΔ', β'	Κικέρων ἀπέθανεν.
30	724	ΡΠΖ', γ'	Αἴγυπτος Ρώμης ἐπαρχία.
27	727	ΡΠΗ', β'	"Αυγούσος Μονάρχης.
"Ετη π. Χ.	'Αυτοκούτορες Ρώμης.		
1	Αυγούσος		Ο Θεάνθρωπος Ἰγσοῦς ἐγεννήθη.
2			Σενέκας ὁ φιλόσοφος ἐγεννήθη.

Ἐτη Α. Χ.	Ἄυτοχράτορες Ῥωμῆς.	
14	TiS̄iρ̄os.	Σέξτιος ὁ Πυθαγορικός. Ἀθηναῖος ὁ Στωϊκός. Σωτίων Σενέκα διδάσκαλος.
33		Ο Χριστὸς ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Φίλων ὁ Ἰουδαῖος.
34		
37	Καλίγονος.	Σενέκας ἀπέθανε.
41	Πίλασθεος.	Κορυοῦτος ἔξωρίσθη.
54	Νέρων.	Ιερουσαλήμ ἐρημώνεται. Ἀπολλώνιος Τύνανεν.
65		Ευφράτης.
68		
69	Γάλβας.	Μουσώνιος Ροῦφος προσκαλεῖται ἀ- πὸ τὴν ἔξορίαν.
70	"Οθων.	
	Βεττέλλιος.	
80	Tίτος Ὁυεσπά-	
81	σιανός.	
82	Δεμητιανός.	'Επίκτητος.
89		Δεμητιανὸς ἐξώρισεν ἀπὸ τὴν Ῥω- μῆν τοὺς Φιλοσόφους καὶ τοὺς Μαθηματικούς.
97	Νερούνας.	Πλούταρχος.
99	Τραιανός.	Τάκτος.
118	Ἀδριανός.	Γυωσικός.
112		Ευφράτης ὁ Στωϊκός ἀπέθ.
131		Γαληνὸς ἐγεννήθη.
132		Φασωρίνος.
139	Ἀντωνίνος ὁ Ἐυσεβῆς.	Βασιλίδης ὁ Γυωσικός.
		Ταῦρος ὁ Πλατωνικός. Ἀπολλώνιος ὁ Στωϊκός. Βασιλίδης ὁ Στωϊκός.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ

Ἐτη | Ἀυτοκράτορες
A. X. | Ρωμης.

		Ιεντῖνος ὁ Φιλάσσοφος καὶ μάρτυς.
		Ἀρριανός.
162	Μ. Ἀυγούλιος Ἀντωνῖνος.	Ἀλκινοός. Νεομήνιος. Περεγούνος ὁ Κυνικὸς ἀπέθαντι. Ἀπουληῆς. Λευκαγός. Ἀρχηναγόρας. Ἀττικὸς ὁ Πλατωνικός. Βαρδοσσάνης. Μάξιμος Τύριος. Ειρηναῖος. Ραβδίς Ἰουδας, Ταλμοῦδ.
180	Κόμμαδες.	
193	Περτίναξ. Σάλβιος. Ἰουλιανός. Σέπτιμος Σεβή- ρος.	Ἀμμώνιος Σακᾶς. Κλήμης Ἀλεξανδρεύς. Ἀλέξανδρος Ἀφροδίσιεύς. Πλωτῖνος ἐγεννήθη. Φιλόξερος.
205		
212	Κάρακάλλας.	
218	Μακρῖνος.	
219	Ἀντων. Ἡλιογ.	
222	Ἀλέξ. Σεβήρος.	
232		Πλωτῖνος σύροσται τὸν Ἀμμώνιον.
233		Πορφύριος ἐγεννήθη. Θυλπιανός.
235	Μαξιμίνος.	
238	Γορδιανός.	
239	Γορδιανὸς ὁ ψός	
242		Πλωτῖνος περιήγεται τὴν Περσίαν.
243		Πλωτῖνος ὑπῆγει εἰς τὴν Ρωμην.
244	Φίλιππος.	

"Ετη | 'Αυτοχράτορες
A. X. | 'Ρωμης.

246		'Αμηλίας ἀκροάται τὸν Πλωτῖνον.
250	Τραϊανὸς Δέκιος	
252	Τρησσονιανὸς. Ιάλλος καὶ Βεβρός. 'Οσιλιανός.	Λογγῖνος.
254	Αἰμιλ. Βαλερίου.	'Οριγένης ἀπέθανε.
269	Φλαύριος Κλαιδ.	Πλωτῖνος ἀπέθανε.
270	Αυρηλιανός.	Λογγῖνος 'Απέθανε.
273	Φλάύριος Τάκτη.	
277	Αυρηλ. Πρόδος.	Μανιχαῖος.
282	Αυρηλ. Κόρος.	
284	Διοκλητιανός.	'Αρυζίος.
304	Κωνσταντῖν. Μα- ξιμιανός.	Πορφύριος ἀπέθανε.
306	Κωνσταντῖνος ὁ	Κωνσταντῖνος Χριστιανῶν πρώτος βα- σιλεὺς.
321	Μέγας.	'Ιάμβλεχος.
325		Λακτάντιος.
333		Πούτη Οἰκουμενή. Σύνθ. ἐν Νικαίᾳ.
337	Κωνσάντιος.	'Ιάμβλεχος ἀπέθανε.
340		'Ευσέβειος ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας
360		ἀπέθανε.
361	Κλαιδ. Ιευλιαν.	'Ευσόμιος.
363	'Ιοβιανός.	
364	Βαλεντιανὸς καὶ Βαληγ.	
379	Θεοδόσιος ὁ μέγ.	'Επινόπιος.
384		Διδύμος 'Αλεξανδρεύς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΓΗΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Έτη Δ. Χ.	Αυτοκράτορες Ρωμαϊκ.	
391		Ιερώνυμος.
394		Γερμανέριος Νεζιανζήνος ἀπέθανε.
395	Αρχαδ. κ. Ουώρ.	Γερμανέριος Νισσης. Βασιλεύος Κιασαρείας ὁ μέγας. Διανομή τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.
402	Αυτοκράτορες τῆς Αυτοκλῆς.	
408	Αρκαδ. ες. Θεοδόσιος Β'.	
412		Πρόκλος ἐγεννήθη.
415		Τπατία ἀπέθανε.
418		Συνέσιος.
434		Πελάγιος ἐκατοχρίθη. Αυγουστῖνος ἀπέβινε.
450	Μαρκιανός.	Πλεύταρχος Νεσοφέου υἱὸς ἀπέθανε: Συριανός.
457	Λεων Α'.	
470		Μαρτιανός Καπέλλας. Κλαιδιανός Μάρερτος.
474	Λέων Β'.	
	Ζήνων Ισαυρος.	
476		Τέλος τῆς Δυτικῆς αὐτοκρατορίας:
480		Σαλβίανός.
485		Πρόκλος ἀπέθανε.
		Μαρίνος.
		Αμμώνιος.
		Ιεροκλῆς.
490		Μαρίνος ἀπέθανε.
491	Ανασάσιος.	Ισιδώρος ἀκολουθεῖ τὸν Μαρίνον. Δαμάσκιος. Σιμπλέκιος.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΕΡΕΤΙΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΙΔΙΑΣ ΦΙΛΟΠΑΙΔΙΑΣ
 ΤΟΜΑΞΑ ΦΙΛΟΠΑΙΔΙΑΣ ΚΟΝΣΕΡΤΙΝΟΥ
 ΛΙΑΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΠΑΙΔΙΑΣ

Ἐτη | Ἀυτοκράτορες
A. X. | τῆς Ἀνατολῆς.

518 Ἰουστῖνος Α'.

525

527 Ἰουστινιανός.

529

533

563 Ἰουστῖνος Β'.

573 Τιβέριος Β'.

582 Μαυρίκιος.

602 Φωκᾶς.

604

610 Ἡράκλειος.

622

636

641 Κωνσταντ. Γ', Δ' Κώνσας Β'.

668 Κωνσταντίνος Ε'.

685 Ἰουστῖνος Γ'.

694 Λεόντιος

698 Τιβέριος Γ'.

711 Φιλεππικός.

713 Ἀνασάνιος Β'.

714 Θεοδόσιος Γ'.

715 Λέων Γ'. Ιτανό.

741 Κωνσταντίνος Σ'.

755

796 Ειρήνη.

Βογῖος ἀπέθανεν.

Τὰ φιλοσοφικά τῶν Ἀθηνῶν σχολεῖα
ἐκλείσθησαν.

Δαμάσκιος μετὰ τῶν Πλατωνικῶν
ἐπιτρέψουσιν ἀπὸ τὴν Περσίαν.
Κασσιόδωρος ἐπῆγεν εἰς τὸ μαντεῖο
Βενεδίκτος ἀπέθανεν.

Γρηγόριος ὁ μέγας ἀπέθανεν.

Μωάμεθ φυγή.

Ισάδωρος ἀπέθησε.

Ιωάννης Φιλόπονες.

Ιωάννης Δαμασκηνός.

Έτη	Αυτοκράτορες
Δ. Χ.	Γερμανίας.
800	Κάρολος ὁ μέγ.
814	Λαζαρές. ὁ εύσεβος.
840	Λοθάριος.
855	Λουδοβίκος Β'.
875	Κάρολος ο Φαλακρός.
877	Ιωάννης Σκότος Εριγένας.
880	Κάρολος ὁ παχύς.
887	Άρνούλφος.
890	Φώτιος.
899	Λουδοβίκος Δ'.
912	Ιορδάνης.
914	Ερρίκος Ορούρος.
937	"Οθων ὁ μέγας.
974	"Οθων Β'.
980	Άβικένας ἐγεννήθη.
987	"Οθων Γ'.
1002	Ερρίκος Β'.
1025	Ιορδάνης Β'.
1028	Φούλβερτος ἀπέθανε.
1034	Άντελμος ἐγεννήθη.
1036	Άβικένας ἀπέθανε.
1039	Ερρίκος Γ'.
1056	Ερρίκος Δ'.
1079	Άβαιλόρδος ἐγεννήθη.
1083	Βερεγγάριος ἀπέθανε.
1089	Λαυρράγιος ἄρχ. Καυτερβεργ. ἀπ.
1092	Ροσελίνος καταστάθεται ως αἰρετικός εἰς Αυγουσταν τῶν Σοισσώνων (Soissons).
1107	Ερρίκος Ε'.
1109	Άντελμος Αρχιεπ. Καυτερβ. ὁ πέτρος.
1114	Άλσινος Ρύσσελος ἐγεννήθη.
1118	Άβαιλόρδος διεδάσκει εἰς Παρισίους.
1126	Λοθάριος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥ ΛΕΥΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΦΙΛΟΦΟΡΓΙΚΗΣ ΠΕΤΣΙΟΥ